

beregnet. Men det er jo ikke det, den højtærede Minister tager Sigte paa. Den højtærede Finansminister tager, og deri giver jeg ham Ret, Sigte paa en Normalindtægt, en Normalindtægt, som han ogsaa, saaledes som jeg udtalte ved Finanslovbehandlingen, skylder os til Afdrag paa de 3 Mill. Kr., der kræves til Forrentning af det sidste Statslaan. Derfor er den højtærede Minister heller ikke gaaet ud fra de nuværende exorbitante Omsætninger paa Børsen, men er gaaet ud fra, hvad han kalder et Normalaar, Aaret 1913. Deri er jeg nu uenig med den højtærede Minister. Jeg tror ikke, 1913 var et saadant Normalaar. Det var tværtimod et Højkonjunkturaar, og skal vi med Fortidens Erfaringer for Øje se, hvad Skatten kan antages normalt at ville indbringe, kommer vi til at følge den Vej, der ofte er fulgt ved den Slags Beregninger, nemlig at tage Gennemsnittet af nogle Aar, og der maa vi da sørge for, at det ikke bliver lutter Højkonjunkturaar, men at vi ogsaa faar nogle Lavkonjunkturaar med. Jeg synes, det kunde ligge lige for her i Stedet for 1913, som var Kulminationen af en Højkonjunkturperiode, at tage en 5-Aars Periode, der kunde begynde med 1909 og ende med 1913. Der fik vi saa tre gode Aar, 1911, hvor Opgangen var stærkt kendelig, og 1912 og 1913, som kan siges at være Højkonjunkturaar; men vi fik ogsaa 1909 og 1910, som var daarlige Aar. Paa den Maade tror jeg, vi langt snarere kom til det rigtige. Jeg vil selvfølgelig ikke benægte, at den højtærede Finansminister muligvis har Ret; men jeg maa tilstaa, jeg er noget skeptisk overfor det meget store Tal, der her regnes med; efter at alle Fradrag er foretagne, Fradrag af Kommissions-Omsætningen mellem Vekselerere indbyrdes, og Fradrag af, hvad der kan antages at falde paa Obligationer, faar den højtærede Finansminister dog en Omsætning ud af det paa 1 Milliard. Det er jeg meget skeptisk overfor. Selve den egentlige Børsomsætning kan efter Børsstatistikken kun opgøres til, jeg tror, 232 Millioner i 1913. Og saa ved jeg vel, at der kommer Efterbørsen til, og der kommer Udenbørsomsætninger, og jeg er ogsaa opmærksom paa, at der ved Børsstatistikken kun er taget Hensyn til den nominelle Værdi, medens der her er taget Hensyn til Kursværdien. Alt dette maa tages med i Betragtning, men dog har jeg svært ved at tro, at man virkelig vil komme op til saa store Tal, som den højtærede Finansmini-

ster her angiver for os. Men det vil vi jo faa Lejlighed til i et Udvalg nærmere at undersøge. Jeg har altsaa af flere Grunde mine Tvivl med Hensyn til, om Skatten, hvis den kun holdes i den Højde som af den højtærede Minister foreslaaet, kan indbringe blot tilnærmelsesvis i et Normalaar en saa stor Sum som 1½ Mill. Kr., som den højtærede Minister mener. Overfor en Forhøjelse mener jeg nu overhovedet ikke, der kan rejses andre Indvendinger end den, at Skatten muligvis kan blive saa stor, at den vil medføre en alt for stor Opfordring til at unddrage sig den. Der er jo ingen, som kan have noget imod, at Spillerne beskattes, og desværre er det jo mere og mere blevet saaledes, at en meget stor Del af Omsætningen i Virkeligheden er en Spilleromsætning. Skatten vil ikke standse denne Omsætning eller hemme den væsentligt, som jeg allerede har sagt, men Statskassen vil faa en Del Penge ind for den. Saa bliver Spørgsmaalet, om den legitime Omsætning da vil blive hemmet. Det er efter min Mening det eneste, man kan nære Frygt for ved en Skat af den Art, ikke at den skulde kunne hemme i væsentlig Grad den rene Spekulation eller det rene Spil, men at den maaske vilde kunne komme til at genere den legitime Omsætning. Vil da en højere Afgift paa Omsætningen end 1½ pro mille komme til at skade den legitime Handel, Køb af Aktier som Anlægspapirer med det Formaal at beholde dem? Nej, det tror jeg ikke. Der er her Tale om en saa lille Del af den vedkommende Vares Værdi, at jeg ikke tror, at i alt Fald en moderat Forhøjelse vil kunne have nogen skadelig Indflydelse paa den legitime Handel med disse Papirer, og det saa meget mindre naar man unddrager selve Omsætningen med Obligationer fra denne Skat. Man maa ogsaa huske paa Courtagen, der skal udredes ved Aktiehandelen, og at dette Stempel dog kun udgør en Del af Udgifterne ved den. — Endvidere vil jeg mene, at vi burde opkaste det Spørgsmaal, hvorfor Skatten ikke kunde udvides til ogsaa at omfatte Vareterminshandel, saaledes at Opgørelser af disse Handler, Sluttedlerne, da skulde forlanges udfærdiget i en bestemt Form, som skulde underkastes en lignende Stempelpligt. Man kan ikke sige, at det er en uigennemførlig Skat, da man jo har denne andre Steder, navnlig jo ogsaa i en Aarrække har haft den i Tyskland. Man kan sige, at man kan unddrage sig denne Skat, og at man kan gøre det